

24. Andragende fra 13 Skibsførere i Kolbing (indbragt den 23de Januar 1878 af Folkethingetsmanden for Veile Amts 2den Valgkreds, Berg).

Andragendet gaar ud paa at erholde en Nedsættelse i Skibsafgiften for Farten med Smaaafartøier af indtil 30 Register-Tons, som gaar i Frægtfart fra Kolbing til Hertugdømmernes Distrikthavne. Det søgtes paa, at Andragerne næsten udelukkende ere henvisne til Frægtfart paa Hertugdømmerne. Frægten dertil er lav og Afgiften (1 Kr. pr. 2 Tons) trykkende. Den tiltagende Dampskibsfast og Fernbanetrafik optager nu en stor Del af Frægten af Kjøbmandsgods, som tidligere var disse Smaaskibes bedste Erhverv. Endelig anføres, at ligetilfillede Smaaskibe, som befare Sundet fra Kullen til Falsterbo og fra Rjøge til Helsingør, ere helbigere stillede.

Da dette Andragende er af lignende Indhold som flere andre, der ere behandlede af Udvalget for Andragender, vil dets Gjenstand finde sin Afgjørelse ved Behandlingen af disse; man gjør derfor ingen Indstilling.

25. Andragende fra 8 Grundejere i Kolbing (indbragt den 23de Januar 1878 af Folkethingetsmanden for Veile Amts 2den Valgkreds, Berg).

Et lignende Andragende forelaa i forrige Samling; Betænkningen findes i Tillæg B. Sp. 1047 Nr. 14. Idet der henvises hertil, bemærkes, at Sagen henvises til Indenrigsministeren, der under 16de Juni 1877 har givet Andragerne et afflaende Svar, da Spørgsmaalet „i sin Tid er blevet endeligt afgjort af Expropriationskommissionen“.

Andragerne tilføie i nærværende Andragende, at de ikke mene, at den trufne Afgjørelse er absolut uretfærdig; men de formene, at Spørgsmaalet ikke var modent til en retfærdig Afgjørelse, førend Erfaring havde vist Følgerne af de store Forandringer i Naturforholdene.

Udvalget er fremdeles af den Mening, at en Undersøgelse af dette Forhold bør finde Sted og foreslaar paany at henvisne Sagen til Indenrigsministeren.

26. Andragende fra nogle Mænd i Veileegnen paa et der afholdt offentlig Mødes Begne om Foranstaltninger i Anledning af den tilstedeværende Pengetrang (indbragt den 28de Januar 1878 af Folkethingetsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds, Th. Nielsen).

Paa et Møde i Veile den 26de Januar 1878 hvor de for Tiden herskende trykkende Pengetforhold forhandlede, enedes Deltagerne om at udtale som deres bestemte Opfattelse: „at extraordinær Hjælp er nødvendig, hvis ikke talrige Medborgere skulle ruinere, og at den kun betryggende kan bringes tilveie ved, at Staten realiserer af sine udenlandske Papirer, og dermed støtter Sparekasserne.“ Der oplyses endvidere, at det paa Mødet stærkt betones, at der er virkelig Trang tilstede, idet talrige Kapitaler ere opagte til den foretagende Lærmin. Sparekasserne kunne kun betingelsesvis faae Laan i Nationalbanken, og disse blive desuden for dyre for Landbruget. Endelig udtalte man sig for, at Statens Hjælp ved Opkjøb af Kredittorenes Obligationer dels vilde blive for kostbar ved disses lave Kurs, og dels vilde komme for sildig.

Da Sagen vil finde sin Afgjørelse paa anden Maaade, gjør Udvalget ingen Indstilling.

27. Andragende fra Bestyrelsen for Spare- og Laanekassen for Veile Opland (indbragt den 1ste Februar 1878 af Folkethingetsmanden for Veile Amts 3die Valgkreds, Th. Nielsen).

Andragendet gaar ligesom foranstaaende ud paa, at Staten maatte træde hjælpende til overfor de vanskelige Pengetforhold ved at give direkte Laan til Sparekasserne, for at disse kunde undgaa at opgive og inddrive sine Prioritetslaan, da mange Landbrugere derved vilde blive ruinerede. Bestyrelsen paaviser, at navnlig den daarlige Høst har bevirket en Tilbagegang i Landbrugets økonomiske Forhold, hvorved en virkelig Pengetrang er kommen tilstede. Dernæst gjøres opmærksom paa, at Nationalbanken har negtet flere Sparekasser Laan paa særdeles gode Prioritetsobligationer i Landeieendomme. Der udbrages stadig Kapitaler af Sparekasserne, Indskuddene ere for smaa til at dække, og efterat disse have solgt deres realizable Papirer og trækker de forte Laan ind, faaar intet andet tilbage for dem end at opgive Prioritetslaanene. Naar disse Oplysninger skulle forsettes, og Kapitalerne inddrives med Strengthed, ville Mange blive ruinerede, og en betydelig Nedgang i Landeieendommens Værdi finde Sted. Andragerne formene, at disse Ulykker for Størstedelen vilde undgaa, dersom Statskassen vilde træde til med Laan mod Sikkerhed i gode Prioritetsobligationer til de Sparekasser, som forlangte saadanne. Laanene maatte gives direkte og ikke gennem en Bank, da de derved vilde blive for dyre. Et lignende Andragende er samtidigt tilfillede Indenrigsministeriet.

Udvalget henviser til sin Bemærkning over det forrige Andragende.